

REDACȚIA

ARAD, STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL.

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

În ră de Duminică pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se întorc.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERȚIUNILE:

pe 1 și 2 săptămâni: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

În fața panslavismului.

(S) Solicitând condamnarea redac-
torului slovac Pietor, primul procuror
din Budapesta spunea că altfel se
periclitează „integritatea statului”.
Cu alte cuvinte: când ziaristii națio-
nalităților arată în toată goliciunea
calcările de legi și mizeria vieții pub-
lice din Ungaria, comit crime pen-
tru care Turcii noștri ne condamnă
la câte 8 luni temniță și o bună
parte din cauciune se confiscă.

Eată așa zisa libertate maghiară!
„Turcul te bate, Turcul te judecă!”

O stare mai îngrijitoare nici nu
poate fi.

Se înabuse ori-ce plângere, se pri-
gonesc ori-ce acuz!

Dacă se adună la primărie să a-
rete cum sunt năpastuiți de marii
proprietari ori de micii slujbași, îi
măcelăresc gendarmii. *Ca la Dol!*

Dacă scrii un articol mai avântat
încălzindu-te la evocarea momentelor
mari din istorie, ajungi la temniță.
Dovadă procesul nostru de presă.

Dacă protestezi contra maghiari-
sării cu forța și arăți tratamentul bar-
bar, față de poporul tău, al tuturor
pașalelor mari și mici, trimiși asupra
tașă de guvern, infunzi ează tem-
nița. *Ca redactorul dela „Narodnie No-
viny”.*

E o stare insuportabilă și cu atât
mai gravă, cu cât curentul șovinist
crește zilnic între Unguri. Ei se
gândesc deja să facă legi, conform
cărora să pedepsească până și pe ce-
tățenii „cari uneltesc peste hotare
în contra patriei”.... Ca ce înțeleg ei
sub aceste cuvinte, ni-le-au spus a-
cum, cu privilegiul serbărilor dela
Praga. Pentru discursuri rostite la
banchet, presa maghiară întreață strigă
după procuror, ori să se facă repede
o lege — s'ar mulțumi și cu o or-
donațiune ministerială — ca astfel
„trădătorii de patrie” Dula, Mazzura
și alții să fie osândiți.

„Primejdia panslavă este atât de i-
mportantă, încât trebuie să ne gândim la
mijloace extraordinare”, — glăsuiesc
toate ziarele maghiare

„Pesti Hirlep” (dela 25 Iunie) scrie
chiar un lung articol de fond, în care
după ce arată primejdia eșită la iveală
în Praga, spune că panslavismul este o
primejdie nu numai pentru Germani și
pentru Unguri, dar și pentru Români!
Nu vede deci cum Românii ar mai
pute simpatiza cu aliații lor Slovaci
și Serbi, cari s'au aruncat în brațele
Rușilor!... Ca să ne convingă
despre primejdie ne amintește ră-
pina Basarabiei și apoi urmează:

„Curentul panslav este o primejdie co-
mună a Românilor și Maghiarilor, pri-
mejdie care vine ca un potop asupra
Europei de Răsărit. La vederea acestei
primejdii, ca mijloc de scăpare se impune
de sine chiar și ca interes a susținerii ne-
amului și ca moment etic alipirea cătră
Moia de stat maghiară. Eată singurul sfat
practic ce se poate da.”

Că ce însemnează aceste idei
pentru Unguri, noi le simțim toți.

Asupra aplicării „sfatului practic” am
dat mai sus un catalog cu pilde
recente.

Ca și când nimic nu s'ar fi în-
tâmpinat însă, ziarul semioficios con-
tinuă cu o rară seninătate:

„Ungarii niciodată nu pot întreprinde
maghiarizarea aproape a 3 milioane Români.
Întreaga tendință pe teritor român le poate
fi să lege între dânsese insulele maghiare
și să facă astfel mai reală heghe-
monia maghiară. A merge mai departe n'avem in-
teres și nici nu putem. Din partea noastră
deci liaba română, altarul și cultura lor
specifică este în siguranță.

„Înțelegă această primejdie comună toate
partidele române. Înțelegă odată marele
adevăr că sporind forța Ungariei, asigură
siguranța existenței neamului românesc.
Românii numai atâta vreme pot să trăiască
în Răsăritul Europei, câtă vreme Ungaria
stă ca stavilă împotriva potopului slav dela
Nord.”

Sofismările din articolul ziarului
maghiar desigur sunt isbitoare... Noi
luptăm și protestăm în contra heghe-
moniei maghiare, pe care zilnic o sim-
țim tot mai tirană, noi proclamăm
„ideea de stat maghiar” o utopie,
spre a cărei realizare tinzând, gu-
vernele ungurești țin în continuă in-
cordare și amărăciune majoritatea ce-
tățenilor din stat, toate naționalitățile,
și totuși „Pesti Hirlep” spune, că
„singurul mijloc de scăpare”, singu-
rul sfat practic „pentru scăparea
noastră e să ne învoim a face „mai
reală heghe-
monia maghiară”...

E, la tot cazul, semn de cumiție
politică la Unguri când recunosc pri-
mejdia panslavă ce vine ca un potop
dinspre Nord.

De vorbă vom putea sta însă cu
ei numai când vor mai recunoaște și
altă primejdie: aceea d'a stăruie pe
calea șovinismului și a forța o heghe-
monie, pe care nici odată naționalitățile
din statul ungar n'au să o primească.

Dreptate, frăție, — da.

Jug, heghe-
monie, — nici odată!

„Contra cetățenilor necredincioși sta-
tului”. Sub acest titlu „Budap. Hirlep”
dela 25 Iunie scrie:

„Suntem informați, că și în cercurile gu-
vernului s'a discutat despre rolul ce au jucat
panslavii din Ungaria la serbările lui Palacky.
Se pare, că legile existente nu oferă destul
temei pentru a pedepsi cum se cuvine o
astfel de pășire nepatriotică întemplată afară
din teritoriul țării. Prin urmare, precum
afăm, la locul competent s'a luat la chib-
suire inițierea unor astfel de dispozițiuni
legislative, care pe viitor să pună stavilă
la astfel de demonstrațiuni provocatoare,
puse la cale între dușmani interni și ex-
terni ai statului ungar.”

Ear' în numărul dela 26 Iunie, tot sub
această titlu scrie:

„Din Novisad am primit informația, că
seniorul (protopopul) evangelic al tractelor
Bacrea-Sirmiu a provocat pe preotul Maróhy
din Lălnicz să se declare, despre rolul
ce a jucat la Praga. Îndată ce va scâ
declarația, presiunile va hotări în cauza por-
nirii unei proceduri disciplinare.”

Brutalități gendarmerești.

Slovacii au pregătit o primire călduroasă
osânditului prim-redactor al lui „Nár. No-
viny”, dl Pietor, la reîntoarcerea lui dela
Budapesta. Dar și aici a intervenit volnicia
sălbatică a gendarmilor.

Eată ce afăm din nrul ultim al organului
slovac.

Indignați peste măsură de osânda cea
crudă, voiau să-i procure o cât de mică
mângâiere tatălui a 5 copii, d'aceca mai
tot orașul i-a eșit spre întâmpinare la gară,
pe peron însă n'au avut voie să calce de
cât 4 persoane: dl avocat Dula, cu fiica
sa Viera și încă două d-nișoare, cari i-au
predat osânditului fiecare câte un buchet
de flori. Pornind trăsurile și înaintând încet,
mulțimea urmându-le se puse a cânta cân-
tece naționale; dar' abia la 50 pași solgă-
birul porunci la 2 gendarmi să oprească pu-
blicul și să-i interzică a cânta. Conductul
însă n'a luat de loc în seamă porunca gen-
darmilor și venise împreună cu trăsuri, cân-
tând mereu, până înaintea casei dlui avocat
Mudron, în care se află redacția ziarului. Un
grup de oameni intrând în curte, cei doi
gendarmi năvălesc și ei acolo, sbierând după
un om tinăr, care s'a împotrivit poliției.
Îndată s'au însinuat mai mulți ca unii ce
încă au cântat. În acest moment gen-
darmii de-odată fără nici un motiv au luat
puștile jos, le încarcă, încordară cocoșul
și i'ndreptară cătră 10—12 persoane ce
stăteau în curte.

„Ce e asta?” striga publicul. „Ce vo-
iesc! Pușcați, dacă aveți poftă!”; atunci
apare sublocotenentul gendarmilor și coman-
dează gendarmilor să plece. Întrebat fiind
despre aceste selbătăcii, oficerul răspunde:

„Ori-ce demonstrații sunt oprite, dar' mai
ales cele naționaliste.”

Restul primirii se petrecu în locuința re-
dactorului.
Raportul despre proces relevază, că pe
lângă procurorul suprem a mai asistat și
un sub-procuror; cel dintăiu „a accentuat
— zice — în mod ostentativ în pledoaria
sa, că sunt de lipsă 7 voturi, pentru-ca
acusatul să fie osândit.”

Tribunalul a mai fost încă îngăduitor,
căci s'a condus de „împrejurarea atenuantă,
că acuzatul n'a fost până acum pedepsit și
fiind-că are 5 copii, cari nu pot sta multă
vreme (!) fără priveghiere și îngrijire, ne-
având mamă”. (Dl Pietor a rămas veduv
numai în Decembrie a. tr. Red. „Tr. P.”)

Raportorul crede deci, că toată pertra-
ctarea a fost dinainte inscenată, calculată.

„Narodnie Noviny” apreciând la locul
prim procesul, constată încă odată ciudă-
țenia, că tribunalul a refuzat de a primi ca
răspunzător pentru articol pe „trimiță-
torul”, deși chiar în prima înștiințare ce o
câpătase despre pornirea procesului, i'se
ceruse „ori autorul ori trimițătorul”.

Un colaborator al ziarului slovac, cu
numele Jiak, nu de mult osândit tot la
8 luni, se află în Vaț și mai are încă să
răspundă pentru doi articoli. Din toate acestea
„N. Nov.” este convins, că stăpânirea vrea
să nimicească ziarul...

„Dar' avem și ferma credință, că nu-și
va ajunge scopul” — încheie organul alia-
ților noștri.

Jubileul din Viena

Între seria de serbări ce se aranjează la
Viena cu prilejul jubileului de 50 ani a
domniei M. Sale, desigur că serbarea de Vineri
va rămâne dacă nu cea mai strălucită, apoi
desigur cea mai drăguță.

În această zi adică peste 70.000 elevi și
eleve de pe la diferitele școli au defilat
pe dinaintea M. Sale Monarhului. Serba-
rea a avut loc în curtea „Burgului”, înain-
tea statuei Mariei Teresia.

Copii purtau steaguri și flori și acelările
nu mai încetau. M. Sa a rămas adânc im-
presionat și despărțindu-se de comitetul ser-
bării, în numele căruia a vorbit Dr. C. Lue-
ger, a zis că serbarea aceasta i'a fost ca o
recreațiune în mijlocul atâtor zile pline de
supărări prin care trece.

Discursului festiv rostit de primarul Dr.
Lueger M. Sa de asemeni a răspuns pe
lung și emoționat.

Defilarea a ținut o oră și jumătate. În-
tr'un șir erau 24 copii. Musicile militare cân-
tau într'una. De asemeni cântau și coru-
rile școlare.

Nu mai puțin imponentă a fost defilarea
celor 4000 vânători din toate părțile Austriei.
La Curte (în Schönbrun) ei au fost con-
duși de arhiducele Francisc Ferdinand,
care a ținut o vorbire și a presintat M. Sale
o ramură de stejar lucrată în aur. M. Sa
a răspuns printr'un cald discurs, arătând
cum vânătoarea-i este o plăcută și recreativă
ocupație mai ales după oboseala ce cășu-
nează munca și grijile pentru stat.

Scrisoare din București

13/25 Iunie.

Făcute de timpuriu pregătirile pentru a
50-a aniversare a revoluției dela 48, nu se
îndoia nime că serbările vor avea o
reșită splendidă. Și într'adevăr, manifesta-
țiile dela 11 Iunie a fost o nobilă isbu-
nire a sentimentului de recunoștință față
de eroica generație din 48. Masele po-
porațiunii bucureștene a dat ascultare ape-
lului comitetului de arangiere și cu însu-
flețire și nefermurit entuziasm a participat
la seria serbărilor.

Serbarea s'a început prin manifestați-
unea „Asociațiunii generale a studenților
universitari”.

Asociațiunea a desfășurat un nou drapel
pe care l'a sfințit în biserica Fni. Dela bi-
serică studenții au plecat la statua lui
Eliade, unde au depus o cunună de lauri
cu frunzele aurite și legată cu panglice
tricolore. La statuă dl Ioan Popescu-Pion,
v.-presidentul asociațiunii face o reprimire
asupra mișcării din 48, stăruind mai ales
asupra zelului avut de Ion Eliade Rădule-
scu. De aici cortegiul pleacă înspre cimiti-
rul Bellu, crescând mereu în public.
Mai ales la primărie li-s'au atașat toate su-
perioritățile capitalei în frunte cu dl C. F.
Robescu, corporațiuni diferite, profesori uni-
versitari, deputați etc. etc. În cimiterul
Bellu s'au depus coroane la mormintele ur-
mătorilor eroi din 48: I. Maiorescu, C. Fili-
pescu, Câmpineanu, Christian Tell, C. Bol-
liac, C. A. Rosetti, Dumitru Brătianu, Gri-
gorie și Nicolae Ipătescu, colonel Zăgăne-
scu, Iane Maior Teolog, N. Nenovici, Ioran
și C. Romanescu.

Locul principal al manifestațiunilor însă
a fost Câmpul-libertății, unde a năvălit
mulțimea din toate părțile I. P. S. Metro-
polital primat, asistat de înaltul cler, a ofi-
ciat un parastas, ear' după terminarea ser-
viciului divin, dl C. F. Robescu a propus
următorul text pentru telegrama ce s'a
trimis Majestății Sale Regelui:

Majestății Sale Regelui

Sinaia.

Celebrându-se astăzi a 50 a aniversare a proclamării drepturilor Românilor, cea dintâiu gândire a miilor de cetățeni adunați pe Câmpul-libertății a fost îndreptată către Majestatea Voastră, sub a căruia glorioasă domnie s'au realizat aspirațiile națiunii române, întreaga programă a luptătorilor dela 1848.

În numele cetățenilor capitalei aduc Majestății Voastre și Dinastiei Române omagiile de vouă, devotament și iubire nestăruțată.

Să trăiți Majestate!
Să trăiască M. S. Regina!
Să trăiască Dinastia!

C. F. Robescu,
Primarul Capitalei.

Textul acesta a fost primit cu lungi și nesfârșite aplause. Aceste aplause s'au continuat și când dl Robescu a dat cetire unei telegrame, primite dela Berlin din partea dlui prim-ministru D. Sturdza.

Eată textul acelei telegrame:

D-lui Constantin F. Robescu.

Primarul capitalei

București.

Renașterea unei națiuni se poate face numai prin ea însăși. De aceea, ziua de 11 Iunie 1848 va rămânea o stea strălucitoare pe firmamentul românesc, căci strigătul „Vrem să trăim prin noi înșine” a eșit atunci limpede și puternic din însuși peptul poporului român, nu ca strigăt de desperare, ci ca strigăt de reînviere; înădușită a fost mișcarea, și de ei ce-au stat în capul ei mult timp au umblat pribegi și persecutați, dar sămânța aruncată a purtat roade mănoase, strigătul dela 1848 fu reînviat prin Parlaamentele legale din 1857; el căpătă flință prin națiune în 1866 și fu întrecut în consecință prin războiul independenței din 1877. Rare-ori silinți omenești au fost încununat de un succes atât de strălucit; cu drept cuvânt, dar Capitala a luat frumoasa și patriotica inițiativă de a serba a cinci-zecia aniversare a zilei de 11 Iunie; salut cu respect și iubire această aniversare și memoria acelor bărbați cari s'au devotat din toată inima și din toate puterile marelui cause a redșteptării și a renașterii noastre naționale.

D. Sturdza.

Ser'a vorbirilor a deschis-o dl Robescu. l-a urmat dl N. Gane, în calitate de president al senatului și primar al Iașului. Au vorbit pe larg desfășurând în avântate cuvinte evenimentele din 1848 dl C. I. Stoicescu, v.-presidentul Camerei, dl Gr. Alexandrescu și studentul Stefanescu Galați.

Aceste vorbiri ascultate de un public imens de peste 50,000 de oameni, au produs în sufletele indescrivibile.

De aici cortegiul trecând prin diferite strade și aclamat pretutindeni, s'a oprit la

dealul Spirei, unde s'a pus peatra fundamentală a monumentului ce se ridică în memoria bravilor pompieri dela 1848. Aici încă s'a ținut serviciu divin oficiat de către vicarul Metropoliei. După terminare, dl ministru Pherechide, dl Giani, presidentul camerei, dl N. Sterie, consilier comunal și stud. Ionescu-Braila au ținut vorbiri entusiaste, pline de dragoste de neam și de țară.

Deosebit de acest cortegiu au mai sărbătorit ziua de 11 Iunie grupul disident al dlui Fleva, adunat în sala „Dacia” unde asemenea s'au rostit mai multe discursuri.

Seara orașul, edificiile și grădinile publice au fost feeric iluminate.

Țeara întreagă a participat la această serbare, parte prin manifestații parte prin telegrame de aderare. A fost aceasta o zi frumoasă și vrednică de glorioasele fapte din 48.

Correspondentul.

Din România.

† C. Exarcu.

Vineri la oarele 3. p. m. a fost înmormântat în București C. Exarcu, meritosul președinte al Ateneului român. Vastul vestibul al Ateneului era plin de lume aleasă, asemenea și gradina Episcopiei. A luat parte la înmormântare întreg comitetul Ateneului și multe delegații din provincie. Cununi multe împodobeau sicriul. În vorbirile rostite la mormânt s'au comentat meritele repausatului.

Cu multă căldură a fost primit din partea obștei Testamentul lui Exarcu, deschis la secția III a tribunalului Ilfov.

Eată textul acestui testament.

Am cugetat totdeauna la mijloacele cari pot mai bine să asigure dezvoltarea conștiinței naționale, în domeniul literaturii, științei și artelor. Căluțit de acest cuget am creat împreună cu alți oameni de bine, prieteni ai neamului nostru, Ateneul Român și societatea pentru învățătura poporului român, două instituții consacrate culturii intelectuale a omului, precum și Societatea filarmonică română și aceea a „prietinilor artelor frumoase”.

Pentru ca această cugetare, care mi-e scumpă, să nu înceteze odată cu mine, am hotărât să las Ateneului Român toată averea mea. Institui în același timp o eforie compusă din trei din colegii mei dela Ateneu, d-nii C. Boerescu, vechiul profesor la Universitate, C. I. Disescu, actual profesor la Universitate, și Dem. I. Ghica, secretar general al ministerului de externe.

Eforia aceasta va fi însărcinată cu administrarea averei pe care o las (această avere se compune din casa mea din bulevardul Carol 7, și 150,000 lei în acțiuni ale băncii naționale. Casa valorează 200,000 lei.)

Din acești bani se vor cumpăra opere de artă vechi spre a îmbogați colecția mea pe care am depus-o deja la ateneu, și opere de artă nouă spre a înfrumuseța celelalte părți ale Ateneului.

Din trei în trei ani eforii vor face să execute bustul sau statua celui mai celebru membru al Ateneului, din ori-care oraș al țării, ale cărui opere vor fi mai renumite. Aceste busturi vor fi încoronate la fiă-care trei ani, la Ateneu, când vor fi adunări generale, precum sper și precum o doresc din tot sufletul.

Doresc să se stabilească, cu ramificații în fiă-care oraș din țară, cele două societăți sus zise, adică societatea Filarmonică și societatea Artelor frumoase, (aceasta este disolvată). Spre a reuși la aceasta, eforii pot să afecteze sume mai mari, timp de mai mulți ani, și să lase pentru mai târziu cum părăirea de opere de artă vechi. Sunt încredințat, că prietini mei, pe cari i am numit eforii, vor primi această însărcinare și că cunoscând intențiile mele, vor îndeplini voința mea în spiritul testamentului.

1898, Aprilie 15, București.

Seris, datat și semnat de mine.

C. Exarcu.

Memoria lui Șaguna.

Din Sibiu primim știrea despre o nobilă pornire în sinul meseriașilor români, ca să participe în corpore la toate festivitățile ce vor fi aranjate cu ocazia aceasta, arătându-se astfel recunoșcători față de acest bărbat, care a fost totodată și un patron al meseriașilor, sprijinul și promovând prin sfaturi industria națională.

Din partea „Reuniunii sodalilor români” primim un apel iscălit de dl Tordășan ca preș. și dl P. ponea, ca secretar, din care vedem că numita reuniunea a luat parte corporativ, în frunte purtând steagul reuniunii, la serviciul divin ținut în biserica sub-burbului Josefîn intru amintirea lui Șaguna.—serviciu celebrat de dl Nicolae Cristea protopresbiter, fost president al acestei reuniuni. Astăzi, Luni, vor lua parte tot sub steag, la adunarea cea mare din „Gesellschaftshaus”, ear mâne Marți, va fi reprezentata prin o delegație la parastasul din Reșinari.

Delegații comitatului la părăstas. Ni se scrie din Sibiu, că comitele suprem nu va lua parte la festivitățile din Reșinar, ci a delegat pe dnii Tobias, Stroia și pe prețorul Putkovsky, cari să reprezinte autoritățile comitatense.

Presa maghiară despre Șaguna. Dintre ziarele maghiare încă puține s'au ocupat de festivitățile noastre, vreocâteva, — între cari guvernamentalul „Pesti Napló” presintă pe Șaguna ca pe bărbatul care a luptat în totdeauna în contra maghiarismului și a ideii de stat maghiar, legând de această constatare părerea, că și festivitățile române din acest incident vor fi tot demonstrații în contra Maghiarilor, cu toate că Excelența Sa Metropolitan din Sibiu a oprit prin

apelul său, ca preoții se facă politici în vorbirile lor.

În Arad parastasul a fost servit de însuși P. S. Sa Episcopul Meșanu asistat de d-nii Aug. Hamsea, I. Cloara, D. Popovici, I. Petran, G. Bodea, Traian Vașian și I. Giorgia.

Preasfințitul în panegiricul său și-a luat de punct de mănecare frumuseța recunoștinței față de binefăcători.

Absența inteligenței dela aceasta datorie creștinească, a fost sombra ilustrație, că astăzi alte voravuri dominează, și anume acele descrise de Turghenjev, în cari recunoștința nu se cunoaște cu binefăcerea nici pe pământ. Mai ales inteligența din așezămintele lui Șaguna și-a luat șorul, direct ori indirect, la poziția ce o ocupă fiecare în societate și din atâta mare și frumoasă inteligență, tineri și bătrâni, nu s'au găsit nici atâția câți ai puterii număr pe degete, ca să se închine memoriei marelui arhieru. Onoare poporului care deși e timpul lucrului, când nici răsufla nu poate, totuși a venit la parastas.

Da Eminescule, te-ai uitat în adâncul inimii omenești, cu ochiul teu cel ager sufletesc, și a trebuit să nebușești, de ceea ce ai găsit în el. Ai murit apoi căci ai văzut față în față sufletul omeneș. Dar cine te-a pus să scrutezi tainele sufletului? Geniul?! Acela nu dă nimic, nu-ți nici o ispravă, e un fantom: *Panem et circenses*, asta-i delicios! Și ru-i această virtute străbună? Doar că Roma ni-a dat acest delicios apelativ!

Până acum cântam: plâng și mă tânguiesc când gândesc la moarte, dar s'a schimbat acum situația și vom avea cântăm: plâng și mă tânguiesc când gândesc la viață.

Orașul bandiților.

Nu noi dăm Budapestei, cinstitei capitale a Ungariei acest nume, ci o foaie ungherească, și încă una dintre cele mai soviniște când e vorba de apărarea prestigiului poporului maghiar — ziarul „Magyar Hírlap”. Eată crimele înlemplăte în cele din urmă, trei zile:

Defraudare de 86.000 fl. Oficiantul de postă Toth Kálmán a defraudat mai multe scrisori cu bani, soșite la adresa diferitelor bănci din Budapesta. Suma totală e de 86.000 fl. OI cr. Defraudantul a dispărut din oraș, împreună cu soția sa și cu doi băieți ai săi, încă o trei zile înainte de a fi descoperită pungășia. Poliția la curentul în Europa întreaga, ear ieri a fost telegrafice încunoștințată, că defraudantul a fost arestat în Brema, unde ajunsese în drumul către America.

Omor oribil Vineri către seară, o femeie bătrână și neputincioasă, eșind la cimiter să-și cerceteze mormântul fiului, a fost atacată de un necunoscut, care l-a aplicat cu un cuțit mai multe lovituri mortale la gât și în părțile inimii. Trupul a fost găsit întins pe mormânt, ear' faptul că la haina asasinatului busunarele au fost găsite la

O POVESTE.

— San' Pier' d' Arena!

Cei cari trebuia să ne urmăim călătoria pe litoralul mediteranel, spre San-Remo, ne dădurăm jos, cu lucruri cu tot.

Trenul în care venisem până aci, porni după câteva minute spre Veneția.

Din vagonul în care mă suisem din Viena, numai eu rămâneam în San' Pier' d' Arena...

După o călătorie de-o zi și o noapte, mă despărțisem de câteva cunoștințe foarte plăcute, pe care, desigur că nu era să le mai întâlnesc...

Oare cu cine era să mă mai împrietenesc pe noua cale până la Menton, unde aveam să mă opresc?

M'am urcat cel din urmă în tren, în cel din urmă vagon, stăpânit de-o oare-care melancolie.

Intr'o despărțire a acestui vagon era numai o persoană: am intrat și eu aci.

Era un bătrân.

Mă privi, — îl priviiu. Ne salutarăm. Trenul porni, trecu prin o parte mărginașă a Genuiei și în curând începu goană de vrăjtit de-alungul imensei oglinzi scilpitoare a Mediteranei.

— Imi dați voie să fumez, d-le?

— A! dacă fumați, voui fuma și eu... Imi răspuse bătrânul c'un zimbet blând.

— Dacă vă plac țigările vieneze, de foi, vă rog să-mi faceți mulțumirea d'a primi una...

— Cu condițiunea d'a primi și d-voastră pe urmă una italiană...

— Bucuros. D-voastră sunteți Italian?

— Da. Viu din Milano și mă duc la San-Remo... D-voastră?

— Eu, Român. Viu din București și mă duc la Menton...

— Român? Prin urmare suntem de-o viață...

Ne aprinseserăm deja țigările și drumul vorbeii era deschis pe tărâmul cel mai plăcut: al cunoștinței între neamuri.

Bătrânul era guraliv, isteț, cu vorba dulce și curată.

Afară era soare, cald; de-o parte câmp verde, de altă parte câmp de safir; între noi căldura bunei înțelegeri și a potrivirei de idei.

Trecând dela una la alta, ajunserăm fără a ne da seama, la analiza simțemintelor omenești și ne oprirăm cu mult temeiu asupra recunoștinței și ingratitudinii.

Astfel, începurăm cu pilde intru lauda uneia și hulirea celeilalte...

— Să-ți spui eu ceva, zise bătrânul, de

domeniul fabulei, nu e vorba, dar' care-ți va dovedi, că nu omul e mai presus intru cât privește recunoștința.

Făcurăm cinstite țigărilor italiene, și tovarășul meu de drum începu:

— Intr'o pădure seculară din Lombardia trăia de multă vreme un păduar; trăia de pe când era copil în sălbăciea aceea.

Era un om, bun cu ai lui, drept față cu ceilalți oameni când întâmplarea îl punea în calea lor; milos cu cei ce i-se păreau mai nenorociți decât dînsul; viclean față cu fiările când era vorba să se feriască de ele ori să le joace vr'un renghiu; viuțor numai când îi trebuia carnea unora din ele pentru nevoile hranei.

Îl supărase gândul săraciei cât timp îi fuseseră copiii mici și până-când îi urnise din codrul acesta sălbatec în celalalt codru, poleit, al orașelor.

Acuma că-i știa oameni de muncă, acuma că primia din când-in-când știri bune dela amândoi, nu să mai mira de săracia de pe el și din bordeiul lui.

Intr'o noapte, pe când luna străbătea prin rășiști, omul nostru își luă pușca pe umăr, își înfășură pe după brâu o frânghie, cu care întindea adese-ori lațuri, și-i porni încărțeu i-să pâră lui mai bine. Ii era dor amarnic să umble așa fără

anume țintă; să omoare o parte din noaptea și să-și mai ostenească picioarele la prea o duseseră cu luna vre o câteva zile urmă.

Drumul pe care apucase i-se făcea parca nesfârșit de lung, unde în fund, departe, niște raze de lună își găsiseră conștință tornic.

Ce-i pasă lui de întunerecul din jurul de vreme-ce se ducea către lumină, de vreme-ce fiecare copac de pe delături, fiecare fir de earbă de pe marginea drumului, cunoșteau?

Eacă se opri deodată locului, într'o tărziu. I-se păruse, ori în adevăr auză un strigăt, — așa ceva ca o chiermare ajutor, glas de desnădejde și de spaimă?

Se uită împrejur, își dădu seama de loc și în timp ce strigătul îi veni pentru doua-ora la ureche, el își aduse aminte că în partea aceea erau niște gropi pentru prinderea fiarelor mari...

Cotî pe o cărăușă și apucă repede în tr'acolo.

Cu vre-un cias mai înainte un leu...

— Ce? erau și lei prin pădurea lombardiană? Intrebai, c'un ușor zimbet ironic.

— Povestea spune că erau pe-atunci. Un leu zic, cum umbla în tăcere pe acei pași peste vreascurile care acopereau groapă și huștuliuc! Iulăuntru.

toarse și goale, servește de băneală că a fost și pungășită. Poliția încă n'a dat de urmele faptuitorului.

Atentat pe strada Vaczi. Strada Vaczi e mai abundent iluminată de lumina electrică. Cu toate acestea însă un domn elegant a fost atacat Vineri noaptea la 11 oare de doi indivizi, dintre cari unul i-a pus mâna la gît, ear' altul la lanțul de aur dela orologiu. Atacatul avînd timp se strige după ajutor, a scăpat, ear' bandiți s'au refugiat în stradele laterale.

Al doilea atentat. Acesta s'a întîmplat tot Vineri, însă zina la ameză. Un anumit *Hörger Ferencz*, comptabil la o fabrică din Pesta se întorcea dela postă cu părălele ridicate pe seama fabricii. Ajungînd într-o stradă laterală se trezește în fața a doi muncitori, cari se repezără asupra lui înainte de a pute țipa după ajutor, hotîrîl trîntindu-l pămînt, li luară cu multă istețime portofolul cu părăle și orologiu de aur și o tuliră la fugă. Un polițist însă li a eșit în cale și i-a prins. Numele lor e Kubik Iános și Fried Lözsef, muncitori la o fabrică de fer.

Alt defraudant Sâmbătă s'a impușcat casarui *Balassa Ferencz*, dela „banca maghiară de industrie și comerț”. Sînci-gașul a fost găsit mort într-o odaie a institutului. Făcîndu-se imediat o revizie a registrelor, s'a constatat că lipsesc 29.000fl. Fiindcă banii nu lipsesc decât de o zi, se crede că defraudantul a mai avut complici și probabil pe cineva din sexul frumos.

Să mai dăm ilustrații din acest „oraș al bandiților”? Vom continua de altădată.

NOUȚĂȚI

Arad, 27 Iunie n. 1898

Alteța Sa Archiducele Iosif, cu asistența militară, a sosit ieri la Chișineu, lângă Arad, unde va petrece o săptămână întregă pentru a inspecționa moșile sale din jur.

Știri personale. Amicul nostru V. Mangra a plecat Sâmbătă la Sibiu, pentru a lua parte la sărbătorile ce se vor da în memoria lui Andrei baron de Șaguna.

Anul școlar a fost erit încheiat cu solemnitate atât la Seminar, unde s'au împărțit certificatele, cât și în biserică, unde sub presidenția d-lui paroh Tr. Vajtan s'au distribuit elevilor strguincioși frumoase premii.

† **Stefan Pop**, vrednicul protopop gr-cat. al Aiudului, a trecut Sâmbătă la cele eterne, în etate de 63 ani. Înmoștarea se va face azi, în comuna Mihalț, reședința defunctului. Il deplîng nu numai numeroase

Chip de eșit, do mne ferește! Se hotărîse dar, în adunca lui înțelepciune, să aștepte cu bun cumpăt împrejurările, când... înștiințat! alt nu-ș cine peste el.

Era un momitoiu destul de voinic... Când dădu cu ochii de leu, se făcu ghem de-o parte și începî să-și sufle în piept de freacă... Nu era destul că picase într-o cursă, mai avea de tovarăș groasnicul leu!

— Nu-ți fie teamă prietene, îi grăi leul. Aceeași nenorocire ne lovește; să ne înfrățim într-o dînsa și să așteptăm furia omenească.

După puțin, eată se rostogoli un coscogeamite șarpe.

Șiși puternic șarpele când văzu pe leu; în urma civîntării lui însă prinse a se li-niși și a nu mai privi ca dușmani pe tovarășii lui de închisoare.

Pe când se sfătuiă cu foarte multă seriozitate dacă nu era cu puțință cumva vre-un mijloc de scăpare, — eată că le mai veni nu mosafir: de astădată un om... Un om! nu vrășmaș de alt neam, și încă vînător afurisit, judecînd după îmbrăcăminte și după pușcă...

Leul își sbaruți coama aurie, maimuța întinse labele, șerpele se făcu colac și ridică repede capul cu limbile flucrătoare...

rudenii, dar toți căți l-au cunoscut și i-au auzit de nume. Au fost nu numai un bărbat distins și preot credincios al altarului, dar un suflet nobil, un caracter de fer și un naționalist infocat.

Trimitem întristatei familii expresiunea condolențelor noastre, ear' scumpului adormit în Domnul zicem: Fieți țerina ușoară și memăria binecuvîntată.

„Procederi odioase“ este titlul nimerit ce caracterizează un articol de aproape patru coloane ce „Tribuna“ scrie la adresa noastră. Cei cari au întemeiat „Tribuna“ sunt pentru actualii cărmaci ai „Tribunei“ oameni de nimic și prin urmare și amicii lor dela „Tribuna Poporului“ niște nemernici, la adresa cărora „organul autorizat“ scrie, așa ca din senin, următoarele grațiosități: „au transplantat prin contrabandă procederi odioase, tactică nefastă, contrabandă la noi odioasele procederi, șiretlicuri istețe, duplicități bine mascate, egoist și condamnat, a procedurilor odioase, scopurilor reprobabile, procedurilor odioase, persistentă regretabilă, piese rele, păcătuiseră greu în fața neamului, furie, venin, fără pic de adevăr, a persecuta, a injura, a calumnia, cu invective, desinvoltura disgustătoare, perfidii, injuraturi și fleacuri, fatal arsenal, terim mocirlos, minciuna și lipsa de onestitate“ și așa mai încolo...

Toate acestea după ce de altfel declară dela început că: „Vom discuta cu seriozitatea și calmul cari denotă convingerea în asertuni și bunăvoință în tendențe“.

Ear' ca încheiere: „Cei dela Arad să se scuture de tot ce-i leagă de vechile lor tradiții nenorocite și să intre pe acest mînos tîrîm. Ne vor găsi aici ca frați și ca tovarăși de luptă“.

Va să zică să nu ne amintim cum a fost dela 1884 până la 1895, ci să intrăm pe „mînosul tîrîm, al discuțiunii cu „convincerea“ și „bunăvoință“ ce se ogîndește și din spicurile de mai sus.

Negreșit că cititorii noștri nu ne vor cere să discutăm în asemenea ton, obișnuit numai la — ușa corturilor, căci numai țiganii se injură și apoi se sîrută.

Noi nici nu avem ce să discutăm cu asemenea „campioni ai erei noue“...

Cu acei ardeleni cari nu s'au alăturat încă amicilor noștri, ne vom înțelege noi și fără mijlocirea „Tribunei“. Ear' cât despre cei cari mînuiesc ca mai sus condeiu, ci reteveiu, îi lăsăm în pace, să-și prepare cum le place groapa în care desigur se va înmormînta și „Tribuna“ (ajunsă de mult deja la doagă de moarte), și odioasele lor procederi, cari de aproape trei ani de zile au făcut scărba vieții noastre publice.

Temniță socialistilor! Unul dintre cei mai isteți conducători ai socialistilor din Budapesta cu numele *Bokány Dezső* a avut Sâmbătă proces de presă pentru un apel, adresat fraților săi de principii, — apel tipărit pe-o foaie volantă și imprascat în mii dexamplare. Bokány a fost osândit de

juriiul de presă din Budapesta la un an închisoare de stat.

Cheltueli enorme pentru honvezi. Se știe că baronul *Fejervary* a esoperat dela parlament sume mari, afară de budget, pentru înființarea celor trei școale de pregătire a oficerilor de honvezi. Aflăm acum că aceste trei școale (de cadeti) se vor înființa în Cinci biserici, Oradea-mare și Șopron. Fiindcă la toamnă deja e să se înceapă cursurile, *Fejervary* a înaintat deja Majestății Sale planurile și preliminariile de spese.

Panama aradană. Tribunalul din Arad va pertracta în 30 Iunie chestia defraudării celei mari, întîmplată cu trei ani înainte și descoperită numai astă toamnă la oficiul de dare. Pertractarea, la care sunt citați 170 de martori, va ține cel puțin 2 săptămîni. Hîrtia de acuză descrie astfel faptul: *Arányi Béla*, presidentul secției de administrare a domeniilor regale, transferat fiind la Arad, a revêzut scrupulos cărțile, și i-a bătut imediat la ochi suma de 95.000 fl. notată lângă numele *Ujhelyi Lipot*, proprietar în Hod-mező vâsărhely. Căutînd actele, pe baza cărora *Ujhelyi* ar fi ridicat o sumă atât de mare, n'a găsit nici un act, ce ar fi putut legitima poziția celor 95 de mii. Pe temeiul acestei constatări a făcut imediat arătare la directorul domeniilor (repausat de atunci) *Végh Aurel*, a citat la șine pe comptabilul *Király Géza*, care conducea registrele. După o îndelungată negare, *Király* a mărturisit, că poziția de lângă numele lui *Ujhelyi* e falsă, căci cele 95.000 fl le-a defraudat *Bács Nándor*, cassierul oficiului de dare care a dat suma întregă pe dobîndă, ca să acopere astfel abuzurile săvîșite în timpul de pînă acum. După această fasiune și după ancheta întreprinsă de poliție, directorul *Végh* a făcut imediat arătare la procuratură care a dispus ca se fie arestați: *Bács Nándor*, cassierul; *Czeplédi Mihály*, controlor; *Király Géza*, comptabil; *Tenner Rudolf*, agent; *Berezy Lajos*, angajat la magistrat și *Scheinberger Mór*, cafegiu. Tribunalul i-a pus sub acuză pe unii pentru defraudare directă, pe alții ca părtași și ca tăgăduitori al faptului ce-l cunoșteau. Pertractarea procesului o va conduce judele *Fabian Sandor*. Juri votanți: *Földes Iános* și *Orstein Árpád*. Procur *Domokos László*. Aperiatori vor fi mai mulți membri ai corpului advocațial din Arad, între cari dintre Români d. dr. St. C. Pop.

„1848 în România“ este titlul unei cărți apărută în București (Institutul de arte grafice Carol Göbl). Ea cuprinde o amănunțită și caldă expunere a celor ce au precedat revoluția dela 1848, începînd cu 1821, și apoi ajunge la descrierea revoluției dela 9 Iunie 1848 din Islaz și la cea isbucită la 11 Iunie în București. Mai presus de toate se face elogiul marilor bărbați căror se poate mulțumi revoluția dela 1848, și astfel redesteptarea națională.

— Mă! da greu mai ești, creștine! Deodată hop! leul...

— Ptiu! drace... Ce-i asta? strigă pădurarul și rămase cu gura căscată, frate bun cu ori ce stîncă.

Mulțumim omule... îi zise leul. O să-mi aduc aminte că mi-ai scăpat viața. Și o luă pe ici încolo.

— Aruncă-mi frînghia, strigă din groapă vînătorul.

Pădurarul să scărpină după ceafă și aruncă.

— Pe mine acuma, grăi șarpele.

— Eacă minune! strigă pădurarul, când îl văzî.

— Mulțumim, omule..., îi zise șarpele. Iți voi fi și eu vre-odată bun la ceva.

— Și o luă la sănătoasa.

Pădurarul aruncă ear' frînghia, făcînd haz acuma și curios să vadă ce lighioană o să mai scoată.

— Și tu, maimuțo, fuseși acil... îi grăi de cum o văzî săltînd din gura groapei...

— Și eu, omule, îi răspuse maimuța. Nu-ți pară însă rău, că n'am să te uit când o fi și-o fi...

Și se făcu nevăzută într'un copac.

Rădulescu Nigier.

(Va urma.)

Ibsen despre femei. O emoțiune profundă a produs în lumea feministă recenta allocuțiune a marelui scriitor Ibsen cu ocazia unei serbări, dată de femeile scandinave în onoarea scriitorului aprig luptător pentru cauza emancipării feminine.

Nu fac parte — a zis Ibsen — din nici un partid feminist; operele mele nu sunt tendențioase. Sunt mai mult poet decît filosof și declin onoarea de a fi luptat în conștiință pentru cauza feministă. Pentru mine există o singură cauză: aceea a umanității. Întru cât privește cauza feministă, nu pricep măcar bine ce însemnă anume.

...Femeile mame și numai ca atare, pot și trebuie să dezlege problema neamului omenesc.

Medic român în Karlsbad. Med. Univ. Dr. *Romulus L. Crăciunu*, medic clinic în spitalul univers. imp. reg. din Viena (Clinica dlui consilier de curte Prof. Neusser.) Specialist pentru morburile interne. Medic al asociațiunii pentru îngrijirea studenților morboși din Viena Protector: Majestatea Sa Împăratul etc. etc.

Ord. din 1 April—1. Octombrie dela oarele 6—9 a. m. și 3—5 p. m. în Muhlbadgasse casa „Schwarzes Ross“.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele *Kneippiane*.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui *Dr. Julius Schopper* în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numila apotecă!

Din public.

Mulțumită publică.

Redusă la imposibilitatea de a mulțumi fiecăruia în particular pentru nenumăratele acte de condolență și simpatie din incidentul trecerii la cele vecinice a mult regretatului meu soț:

Dr. NICOLAE MAIER,

fost profesor și protopresbiter, vin a exprima pe aceasta cale sincera mea mulțumită și recunoștință tuturor aceluora, cari în aceste momente de adînc doliu și-au adus aminte de mine și îndeosebi mă simt deobligată a exprima recunoștința mea adîncă tuturor corporațiunilor și instituțiunilor noastre din Sibiu, Seliște și jur, cum și stimatului domu prim-pretor *Petru Draghici*, care în calitate de president al comitetului parohial și de membru al sinodului protopresbiterial, prin neobosita sa conlucrare a făcut ea ultimul onor dat rămășițelor pămîntești să fie vrednic de memoria în veci neuitatului meu soț.

Seliște, 7/19 Iunie 1898.

Văduva *Maria Maier* n. *Dancăș*,

ULTIME ȘTIRI

Răsboiul.

Toate știrile spun, că s'a început deja lupta decisivă între trupele spaniole și cele americane, cari eșiseră pe mal, în giurul orașului *Santiago*. În prima zi Americanii au dobîndit victorie împingîndu-i pe Spanioli spre oraș. Eri era să se înceapă bombardarea orașului.

Eată telegramele mai noue:

New-York, 26 Iunie.

Locuitorii din Santiago s'au rugat de autorități să predeie orașul fără luptă; trupele însă au hotărît, că, sprginite de cătră flotă, vor lupta pînă la extrem.

Madrid, 27 Iunie.

Situația în Spania și mai ales în Madrid e foarte critică; corpurile legislative (Cortes) sunt amănate, ear' ministerul Sagasta abea se mai menține. Ziarul oficios „Correspondencia“ vestește, că earși s'au început pertractări între puteri pentru mijlocirea păcii.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil: Ioan Russu Șirianu.

Invit re la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al III-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condi iunile de abonament, însemnate  i în fruntea foii, sunt cele următoare:

 n Monarchie :

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună 1.—

Pentru România  i străinătate

Pe un an franci 40—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abona i deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, av nd o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administra ia

„TRIBUNA POPORULUI.“

Bibliografie.

„Treizeci de ani demnie ai Regelui Carol I. Cuv n ri  i acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edi iunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direc iunea dlui Enea Hodo  profesor în Caransebe  apare în fiecare lună.

Numerale apărute p n  acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realit ti  i Vis ri“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3.  i 4. G. Co buc, „Versuri  i Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovi teanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodo , „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria  iganilor“. Nr. 10 E. Hodo , „Convorbiri pedagogice“. Nr. 11—12 E. Hodo , „C ntece B n  ene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

„Istoria universală“ pentru  coalele secundare de Vasilie Goldi , profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciurecu, Bra ov. 1897.

„Gramatica Rom n “ pentru  nv m ntul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta  i la administrația „Tribuna Poporului.“

„Abecedar ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de  nv  torii: Iosif Moldovan, Nic Stefu, Iuliu Grof oreun, Nic. Boscaiu  i Petru Vancu. Pre ul unui exemplar 20 cr. A se cere la administra iunea „Trib. Pop.“

„Manual de Theologia Morală“ de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografia „C r ilor biserice ti“.

„Acte  i documente relativ la Istoria Rena terii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol G bl. Cuprinde:

Volumul II) Tractatele dintre Principatele Române  i Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române  i Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia  i Austria. 4) Tractatele dintre Turcia  i România. 5) Tractate  i acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană  i Principatele Române.

Volumul II. Acte  i documente dela 1844 p n  la  ncheierea Tratatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Bro uri relative la situa iunea Principatelor Române după tractatul de Paris. Pre ul 15 lei.

Volumul IV: Acte  i documente dela 1 Martie p n  la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte  i documente dela 1 Iulie p n  la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adun rei ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, p n  la 21 Decembrie 1857

Partea II: Procesele verbale ale adunărei ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie p n  la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857  i Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte  i documente din anul 1858 p n  la  n l area lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

„Litrgia Sfintului Ioan Crisostom“ culcas , aleasă  i întocmită pe baza melodiilor vechi biserice ti, pentru corul  colarilor pe două voci — sopran  i alt — de ie Nicolae Stefu,  nv  tor în Arad. Se poate comanda dela autorul  i administra iunea foii noastre.

A apărut!!

 i se află de v nzare la administr. „Tribuna Poporului“.

„JUVENILIA“

prosă si versuri de Sextil Pu cariu (264 pag. 3 ilustr.)
cu pre ul de 80 cr. plus 3 porto postal.

(186) 2—10

Administra ia
„TRIBUNA POPORULUI“

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare  i pre uri-curente
NOTE
Opuri  i Bro uri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci
P L I C U R I

Invitări, c r i de vizită, anun uri funebre

Pre uri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectueasc  prompt.